

EPOHALNO OTKRIĆE NOVOSADSKOG IZUMITELJA VELJKA MILKOVIĆA: MEHANIČKI DVOSTEPENI OSCILATOR - PRVI EKSPERIMENTALNI DOKAZ ETARSKE PRIRODE KOSMOSA!

Novosadski izumitelj **Veljko Milković** iznenadio je svojim izumom čitav naučni svet, i ne samo naučni. Otkrićem **mehaničkog dvostepenog oscilatora** koji svojim radom **umnožava energiju** unetu u sistem, stavio je usijan krompir u ruke teoretičara i tumača zakona klasične fizike. Tim iskorakom van granica današnjeg znanja o mehanici i fizici uopšte, stao je, rame uz rame, sa **Nikolom Teslom** koji je veći deo svog života posvetio eksperimentima i izumima na bazi oscilovanja etra. Bili su to patenti koji su potpuno promenili svet fizike, svest ljudi i način života na zemlji.

Fizika se vekovima nalazila u dilemi: Da li se materijalni univerzum ispoljava u potpuno praznom prostoru ili je sav beskonačni prostor ispunjen sveprisutnom supstancom - etrom? Iako se stvaranje i prenos talasa na daljinu ne mogu ni zamisliti bez treperenja sveprisutne supstance, etar je krajem devetnaestog veka na veoma sumnjiv način izbačen iz nauke. „Pobedila“ je paradoksalna ideja o *potpuno praznom prostoru* i sve što danas znamo o sebi, svetu koji nas prožima i prirodnim zakonima, koji bi trebalo da nam pomognu da sve to bolje razumemo, nastalo je u skladu sa tom nerazumnom pretpostavkom.

Tesla je bio usamljeni zagovornik napuštanja “privlačnog dejstva na daljinu...” i priznavanja postojanja etra. Zalagao se za povratak etra u nauku i škole, ustvrdivši da bi za deset godina mirnodopskog bavljenja etrom, svet napredovao više nego za sve milenijume pre toga. Uzalud. Nepremostivu prepreku ka prihvatanju istine o etarskoj prirodi kosmosa, predstavljalo je to što eksperimente sa električnom strujom i elektromagnetizmom niko nije mogao sa sigurnošću da poveže sa etrom - iz prostog razloga što se ni danas ne zna šta su to: električna struja, elektromagnetizam, sila, masa, težina ... i naročito - etar.

Čovečanstvu odraslom na “privlačnom dejstvu Zemljine teže”, potreban je direktan **mehanički** sudar sa stvarnošću da ga pokrene na razmišljanje u pravcu promena i nateru da preispituje svoja temeljna uverenja. Otkriće proste mehaničke naprave sposobne da svojim oscilujućim radom stvara višak energije, potpuno je promenila sliku o stvarnosti. To je događaj koji je tokove razmišljanja pokrenuo u pravom smeru: **odakle potiče energija koju dvostepeni oscilator svojim radom pretvara u sopstveni suficit na kraju radne poluge?**

Do pre samo desetak godina svet je apsolutno verovao u ispravnost jednog od stubova klasične fizike - *Zakon o održanju energije*. Taj zakon napisan je u skladu sa generalnom idejom da se proces stvaranja i ispoljavanja materijalnog sveta odvija u **potpuno praznom prostoru**. Prazan prostor ne raspolaže izvorima energije i zato je *Zakonom o održanju energije* ukupan bilans energije označen kao konstanta. Taj zakon tvrdi da se energija ne može uništiti ali ni stvoriti i on predstavlja jasnu podršku opšteprihvaćenoj hipotezi Velikog praska. Po istom principu, ni energija uneta u neki sistem ne može da se uveća. Deo te energije gubi se na prenosu, trenju i sl., zbog čega se na izlazu mora obavezno pojaviti gubitak. U protivnom, ako bi energija na izlazu bila jednaka ulaznoj energiji, dobili bismo takozvani *perpetuum mobile* za koji i vrapci na grani znaju da nije moguć. Da li?

Gotovo sve referentne laboratorije širom Srbije i čitavog sveta, koje su se bavile *Veljkovim* izumom, potvrdile su svojim nalazima da se puštanjem u pogon DVOSTEPENOG OSCILATORA na slobodnom kraju poluge javlja ozbiljno uvećanje uložene energije. Zna li šta to znači? Veći deo čovečanstva je programiran da na pomen izraza *perpetuum mobile* reaguje burnim negodovanjem i histeričnim smehom do padanja u nesvest. Skeptici mogu (privremeno) da odahnu: prvi mehanički *perpetuum mobile* nije napravljen, jer još uvek nije osmišljen mehanički sinhronizator koji bi deo energetske suficita vraćao na početak procesa, bez upadanja u kontraritam sa klatnom koje pokreće i održava rad oscilatora. Loša vest za iste, jeste činjenica da **prvi put od nastanka sveta imamo pred sobom situaciju da na izlazu nekog sistema postoji realan višak energije!!** Deo tog energetske suficita moguće je (kad se za to steknu uslovi) vratiti na ulaz u sistem, odnosno, upotrebiti ga za podsticanje rada klatna, dok bi preostali deo ispoljene oscilatorne energije vršio besplatan rad. Put do realizacije mehaničkog sinhronizatora i vreme potrebno za to nisu nam poznati, ali to i nije tako važno. **Zbog potvrđenog suficita, koji realizaciju beskonačnog (besplatnog) rada dvostepenog oscilatora čini mogućom, ovo je najdramatičniji trenutak u istoriji mehaničkih pronalazaka još od vremena otkrića točka, Arhimeda i Leonarda Davinčija!** Za *perpetuum mobile* koji će sam podsticati rad klatna i poluge i vršiti koristan rad, više se ne može govoriti da nije moguće! Jedno je sigurno, kosmos podleže drugačijim zakonima, od onih koje smo mu pripisali verujući u prazan prostor i mogućnost stvaranja materije i života - ni iz čega.

PODRŠKU ZA SVOJE ISPOLJAVANJE **MEHANIČKI DVOSTEPENI OSCILATOR** MOŽE DA DOBIJA ISKLJUČIVO OD OKOLNOG PROSTORA, KOJI SAV KIPTI OD ETARSKIH OSCILACIJA.

Čitav beskonačni svemirski prostor ispunjen je sveprisutnom supstancom - etrom, čije oscilacije predstavljaju neiscrpni izvor energije za materijalno ispoljavanje univerzuma. Pre holivudski izrežirane i odrađene diskvalifikacije, etar je u fizici zamišljan kao nezamislivo čvrsta, gusta i kompaktna supstanca sposobna da proizvodi i prenosi na daljinu oscilacije od nekoliko biliona treptaja u sekundi. Istovremeno, isti etar je zamišljan i kao nezamislivo meka, retka i propustljiva supstanca, kroz koju mogu bez ikakvog otpora da prolaze fotoni, čestice i nebeska tela. Jasno je da supstanca sa takvim karakteristikama ne može da postoji u realnom svetu. Dakle, sveprisutna supstanca je: ili samo gusta i čvrsta ili samo retka i meka. Istina je nesporna: desetina biliona oscilacija u jednoj sekundi može da proizvede samo nezamislivo čvrsta, gusta i kompaktna supstanca i to je ujedno i prava priroda sveprisutnog etra. Sve što postoji i što je ikad otkriveno u fizici jesu oscilacije, vibracije, talasi, frekvencije, zračenja, signali...koji mogu slobodno da se prostiru kroz telo etra bez deformisanja početnih parametara. Ideja da čestice vazduha, neutriini ili šta drugo, mogu da prenose talasne informacije kroz prazan prostor gurajući čestice ispred sebe, tako da oblik, frekvencija i ostali parametri talasa ostanu nedeformisani, spada u sujeverje najgore vrste. Ako se izuzmu nemušta saopštenja iz CERNA o Higsovom bozonu, koji česticama daje masu(?!), za koju još uvek ne znamo šta zapravo znači, ništa drugo nije otkriveno pod kapom nebeskom, sem pustih oscilacija koje, o tome se ne može raspravljati, ne mogu da postoje bez talasajućeg medijuma.

ŠTA EKSPERIMENTALNA POTVRDA POSTOJANJA ETRA MOŽE DONETI NAUCI I ČOVEČANSTVU?

Može značiti mnogo više nego sama materijalna korist od izuma, jer će bogati i moćni uvek nalaziti način da sve benefite nekog izuma prigrabe za sebe i postanu još bogatiji i moćniji.

Planetarni značaj *Veljkovog* izuma jeste u tome što je u pitanju vidljiva, opipljiva, zadivljujuće jednostavna mehanička naprava, čiji rad je razumljiv i osobama koje se ne bave fizikom. Osim priznanja autoru, za doprinos u otkrivanju slobodne, nezagađujuće oscilujuće energije, sveprisutne u kosmosu u beskonačnim količinama, jednostavna mehanička naprava donela je, pokušaću da čitaocima argumentovano ukažem na to, i nespornu praktičnu potvrdu *Teslinih* tvrdnji da se ispoljavanje kosmosa ne odvija u *potpuno praznom prostoru*. Kosmos je sav prožet ispoljenim i neispoljenim (mikrotalasnim) oscilacijama a one ne mogu da postoje bez medijuma.

*„Ništa nije primamljivije i važnije za proučavanje od prirode. Shvatiti taj veliki mehanizam, pronaći sile koje u njemu rade i zakone koji njime upravljaju, jeste najuzvišeniji zadatak uma čovečijeg. Priroda je nagomilala u vaseljeni neizmernu energiju. **Većiti primalac i sprovodnik te neizmerne energije jeste etar**. Saznanje da **etar** postoji, kao i upoznavanje njegove radnje, jesu najvažniji rezultati modernog naučnog ispitivanja. **Potpuno napuštanje ideje o dejstvu na daljinu**, usvajanje jedne sredine koja ispunjava ceo prostor i spaja među sobom svukoliku materiju... (N. Tesla)*

Nemoć “mehanicističke” fizike da objasni očigledan priliv energije, tamo gde ga po temeljnim zakonima fizike ne može biti, znači za običan svet sasvim izvestan rastanak od mističnih *Njutnovih* zakona i *Ajnštajnovih* teorija, koje su po mišljenju mnogih pametnih ljudi, dovele fiziku do kraja slepe ulice. Iznenadno “otkriće” *tamne materije* i *tamne energije* koje navodno čine više od 96% kosmičkog bića, a o kojima ne znamo ama baš ništa, na najbolji način govori o tome dokle nas je dovelo slepo pridržavanje iracionalne ideje o ispoljavanju kosmosa i života u apsolutno mrtvom, bespotencijalnom, potpuno praznom prostoru. Napuštanjem tog puta, otvorila bi se mogućnost približavanja univerzitetske fizike naprednim *teslijanskim* idejama i povratak logičkom rasuđivanju. Setimo se zlatnog doba *Teslinog* izumiteljstva - uzastopnih bljeskova nadrazumske svesti, koji su na duži rok razgrnuli žabokrečinu sa ustajalih principa *Njutnove* i *Ajnštajnove* “mehanicističke” fizike. Ovo treba i podvući: uzrok tog vatrometa ideja i neprevaziđenog proboja nauke, u do tada potpuno nepoznate oblasti, nalazio se u *Teslinom* intuitivnom znanju o etru.

POSTOJI LI, NA KRAJU, RAZUMNO OBJAŠNJENJE ZA ENERGETSKI SUFICIT OSCILATORA?

Na nezaobilaznu *silu teže* treba odmah zaboraviti jer, ako bi takva sila i postojala, ona bi vukla klatno ka ravnotežnoj tački i delovala bi umirujuće na njegov rad. Zašto se klatno ne ljulja samo nekoliko minuta što je za očekivati, nego duže od devedeset i koja bi to druga sila mogla da umeša svoje prste u efikasan rad oscilatora? Jedno je jasno, bez ozbiljne podrške iz kosmosa, rad klatna trajao bi desetostruko, možda i stostruko kraće od ispoljenog. U cilju razjašnjenja naizgled mističnog priliva energije iz prostora, poslužiću se TEORIJOM ETARSKOG ISPOLJAVANJA čije principe iznosim u svojoj knjizi ANATOMIJA KOSMOSA, izdate juna meseca 2015. godine.

Treba razlikovati dve vrste oscilovanja. *Mikrotalasno* oscilovanje je tiho oscilovanje „na leri“, koje nazivamo i *neispoljeno*, dok snažno, probuđeno, nuklearno oscilovanje etra predstavlja vid *ispoljenog* oscilovanja. Ispoljeno oscilovanje nailazi na otpor statičke prirode samog etra. Inertnost etra protivi se nuklearnim oscilacijama. Stvaranjem kontra pritiska u vidu kontraoscilacija usmerenih ka izvoru ispoljenog oscilovanja, ona postepeno zatupljuje, zakrivljuje tokove ispoljenih etarskih oscilacija i dovodi ih do spiralnog i zatvorenog kružnog kretanja. Kruženje tokova etarskih

oscilacija po zatvorenoj stabilnoj orbiti označava nastanak *nukleona* - prve opeke ispoljenog, uobličjenog materijalnog sveta. Nukleon neprekidno „topi“ statički etar i pretvara ga u energiju nuklearnih oscilacija, koju potom neprestano ubrizgava u ispoljeni svet. Od te energije nastaje svet atoma. Atomi deo primljene energije koriste za sopstveno ispoljavanje (građenje veza) a ostatak prosleđuju okolnom prostoru. Od te energije nastaje svet molekula. Molekuli deo primljene energije koriste za sopstveno ispoljavanje (građenje veza) a ostatak predaju okolnom prostoru. Od pristigle energije nastaje svet jedinjenja i model stvaranja sve krupnijih i sofisticiranijih elemenata kosmičkog ispoljavanja se nastavlja sve do modela čitavog kosmosa. Energija oscilovanja jeste jedini oblik energije koji postoji. Jednostavno ENERGIJA = OSCILACIJA! Svi ostali oblici energetskog ispoljavanja (nuklearna, atomska, toplotna, svetlosna, zvučna, životna i ostale) samo su posledica neprekidnog ispoljavanja energije oslobođene oscilovanjem etra. Zaključak je jasan.

Etarski univerzum predstavlja neiscrpan izvor energije za ispoljavanje materijalnog sveta! Rad ***dvostepenog oscilatora***, duboko protivan *Zakonu o održanju energije*, to na jasan način dokazuje.

Šta sve utiče na rad oscilatora?

1. Materijal (metal) od kog je sačinjen dvostepeni oscilator (svi nukleoni u njemu) stvara i šalje u okolni prostor sferne skalarne oscilacije. **2.** Okolni statički etar uzvraća sfernim skalarnim oscilacijama sa pojačanim energetskim nabojem. **3.** Materijalno telo dvostepenog oscilatora stvara istovremeno i transferzalne elektromagnetne talase, koji takođe predstavljaju tokove etarskih oscilacija duž meridijana. **4.** Oscilovanje klatna i poluge, stvara i šalje u okolni prostor sferne etarske oscilacije. **5.** Okolni statički etar odgovara stvaranjem sfernih kontratalasa. **6.** Skalarni etarski talasi sa Zemlje, takođe podsticajno deluju na rad oscilatora. **7.** Povratni sferni etarski talasi iz kosmosa ka Zemlji, uzvraćaju pojačanim dejstvom još jače podstičući oscilujući rad klatna. Razlika u intenzitetu u korist povratnih skalarnih talasa, sva tela unutar Zemljine orbite gura ka središtu Zemlje. Rapidno uvećanje gustine energije u povratnim sferama uzrokuje poznato ubrzanje od 9.81m/sec.^2 **8.** transferzalni talasi elektromagnetnog polja Zemlje koji se prostiru duž meridijana u pravcu sever-jug, takođe podržavaju rad oscilatora. **9.** oscilacije koje Zemlja ispoljava obrtanjem oko svoje ose, takođe u izvesnom procentu podržavaju rad oscilatora, **10.** Skalarni talasi svih planeta u Sunčevom sistemu takođe se tiču oscilovanja klatna. **11.** Oscilacije nastale eksplozijama na suncu i zvezdama, **12.** Oscilacije od sudara kometa sa planetama **13.** Svako podrhtavanje Zemlje iz bilo kog razloga: zemljotresi, **14.** vulkani, **15.** orkani, **16.** cunami, **17.** kloparanje voza preko metalnog mosta, **18.** tutnjanje autobusa, **19.** teških kamiona, **20.** automobila, **21.** trzaji lifta u zgradama, **22.** mikrooscilovanje etra... itd. itd. Sve te oscilacije zajedno, neke značajno, neke makar u promilima, saučestvuju u ispoljavanju oscilujućeg klatna.

Možete li da zamislite efikasniji oblik korišćenja sveprisutne energije iz prostora?

Miodrag Dražić autor knjiga o etarskoj prirodi sveta:

1. "Etar - ključ razumevanja najvećih kosmičkih i religijskih tajni" 2014. godine i
2. "Anatomija kosmosa" 2015. godine.